

Najgore je kad si sam

Kad sam se probudio i ustao iz kreveta, na terasi me dočekaao lijep, sunčan dan.

Malo sam uživao, a onda nazvao svog prijatelja Jechya. S njim nikada nije dosadno.

Nije bio kod kuće. Otišao je na jednodnevni izlet sa svojim roditeljima. Ali rekao mi je da će biti na Facebooku oko pet popodne.

Pogledao sam sat. Bilo je tek devet ujutro.

Poludjet ću do pet, pomislio sam i nazvao Điva.

Bio je u Konavlima. Ali oko pet i on će biti na Facebooku, obećao mi je.

"Dobro, izdržat ću", zamrmeljao sam sebi u bradu pa upalio TV. Kao i uvijek kad mi je dosadno, na TV-u nije bilo ništa.

Opet sam izašao na terasu. Dočekaao me moj mačak.

"Pa, s njim mi je uvijek zabavno!" obradovao sam se. "On trči, ja za njim..."

Potrčali smo, oprtrčali cijelo susjedstvo i ponovno se našli na terasi. Onako umorni, samo smo se srušili i - zaspali!

Probudio sam se baš u vrijeme ručka. Nakon ručka na TV-u sam odgledao Walkera, teksaskog rendžera, u kojem je Chuck Norris isprebijao zločince, deaktivirao bombe i učinio sve kako u takvim serijama obično biva.

Onda sam otišao u svoju sobu čitati najdražu knjigu. Priče su to o Heraklu koji je ubio strašnu Hidru i Odiseju i njegovim varkama i putovanjima.

Nakon čitanja digao sam se i kroz prozor u đardinu ugledao neku metalnu šipku pa pomislio:

"Da je malo oštija, bila bi pravo koplje!"

A pukim slučajem imam radionicu u kojoj je prava stvar koja bi mogla naoštriti šipku. Odnio sam je u radionicu i naoštrio.

Po uzoru na grčke junake, nekoliko sam je puta zabijao u zemlju.

No, stalno sam gledao na sat i čekao pet. Tad će moji prijatelji biti on-line.

Šipka mi je dosadila pa sam otišao sam kompjutor. Jechy i Đivo bili su on-line. Chatali smo do iznemoglosti, pa igrali on-line igre, pa opet chatali...

Tako četiri sata.

Ustao sam iza kompjutora u devet uvečer.

Osjećao sam se kao da me vlak pregazio. Glava me užasno boljela, a oči me pekle...

Srušio sam se u krevet i opet zaspao.

Sljedeće jutro nisam imao snage ni za što...

Kompjutor me izmorio. I uopće nije zadovoljio moju potrebu za društvom i zabavom.

"Ako se Đivo i Jechy danas ne vrate, poludjet ću", pomislio sam.

Daniel Worman, 7.r.